

opusdei.org

„Zakaždým, keď vykonáme skutok viery, milosť nás zasiahne“

Pápež Lev XIV sa rozhodol pokračovať v prechádzaní rôznych uzdravení z evanjelia, aby nám povedal aj o tom, ako Ježiš naďalej zostáva odpoveďou na mnohé choroby našej doby.

25.06.2025

II. Ježišov život. Podobenstvá

11. Žena trpiaca na krvotok a Jairova dcéra

„Neboj sa, len ver!“ (Mk 5, 36)

Čítanie: Mk 5, 33 – 36

Žena, celá vystrašená a trasúca sa, vedomá si toho, čo sa s ňou stalo, pristúpila, padla pred ním a povedala mu celú pravdu. On jej povedal: „Dcéra, tvoja viera ťa uzdravila. Choď v pokoji a buď uzdravená zo svojho neduhu!“

Ešte hovoril, keď prišli z domu predstaveného synagógy a vraveli: „Tvoja dcéra umrela. Načo ešte unúvaš Učiteľa?“ Ale Ježiš, keď započul, čo hovorili, povedal

predstavenému synagógy: „Neboj sa, len ver!“

Drahí bratia a sestry,

aj dnes sa zamýšľame nad Ježišovými uzdraveniami ako znakmi nádeje. V ňom je sila, ktorú môžeme zakúsiť aj my, keď vstúpime do vzťahu s jeho osobou. Jednou z najrozšírenejších „chorôb“ našej doby je únava zo života: realita sa nám zdá príliš zložitá, ťaživá, ťažko zvládnuteľná. A tak sa akoby vypneme, uzatvoríme do seba v nádeji, že keď sa prebudíme, všetko bude iné. No realite musíme čeliť – a spolu s Ježišom to môžeme zvládnuť. Niekedy sa navyše cítime zviazaní súdom tých, ktorí si nárokuje právo dávať druhým nálepky.

Zdá sa mi, že tieto situácie nachádzajú svoj obraz v jednom

úryvku Evanjelia podľa Marka, kde sa prelínajú dva príbehy: príbeh dvanásťročného dievčaťa, ktoré vážne ochorelo a zomiera, a príbeh ženy, ktorá už dvanásť rokov trpí krvotokom a prichádza k Ježišovi, aby sa uzdravila (porov. *Mk* 5, 21 – 43).

Okrem týchto dvoch ženských postáv evanjelista spomína aj otca dievčaťa. Nezostáva doma, aby sa len sťažoval na dcérinu chorobu, ale vychádza a hľadá pomoc. Hoci je predstaveným synagógy, nepresadzuje sa na základe svojej spoločenskej pozície. Vie čakať bez netrpezlivosti. A keď mu oznámia, že jeho dcéra zomrela a že už nemá zmysel unúvať Majstra, naďalej verí a dúfa.

Jeho rozhovor s Ježišom je prerušený ženou trpiacou na krvotok, ktorá sa dokáže priblížiť k Ježišovi a dotknúť sa jeho odevu (v. 27). Táto žena mala odvahu urobiť rozhodnutie, ktoré jej

zmenilo život: všetci jej dovtedy hovorili, aby zostala bokom, aby sa neukazovala. Bola odsúdená na život v ústraní a izolácii. Aj my niekedy trpíme pod súdom druhých, ktorí nám nasadia „odev“, ktorý nie je náš. A tak trpíme a nevieme sa z toho dostať.

Táto žena sa vydáva na cestu spásy vo chvíli, keď v nej vyklíči viera, že Ježiš ju môže uzdraviť: vtedy nachádza silu vyjsť a hľadať ho. Túži aspoň dotknúť sa jeho rúcha.

Okolo Ježiša bol veľký dav ľudí – mnohí sa ho dotýkali, ale nič sa im nestalo. Keď sa ho však dotkne táto žena, je uzdravená. Kde je rozdiel? Svätý Augustín tento moment komentuje slovami – akoby hovoril v mene Ježiša: „Zástup ma tlačí, ale viera sa ma dotýka.“ (Reč 243, 2, 2). Tak to je: zakaždým, keď urobíme skutok viery obrátený k Ježišovi, vzniká kontakt s ním a okamžite z

neho vychádza milosť. Niekedy si to ani neuvedomujeme, no Božia milosť nás v tichosti a reálne zasahuje a zvnútra pomaly premieňa náš život.

Možno aj dnes sa mnohí približujú k Ježišovi povrchno, bez skutočnej viery v jeho moc. Prechádzame sa po dlažbe našich kostolov, ale naše srdce je možno úplne inde! Táto žena – tichá a anonymná – prekonáva svoj strach a dotýka sa Ježišovho srdca svojimi rukami, ktoré boli kvôli chorobe považované za nečisté. A hneď pocíti uzdravenie. Ježiš jej hovorí: „Dcéra, tvoja viera ťa uzdravila. Choď v pokoji.“ (Mk 5, 34)

Medzitým otcovi oznámia, že jeho dcéra zomrela. Ježiš mu hovorí: „Neboj sa, len ver!“ (v. 36). Potom prichádza do jeho domu. Keď vidí plač a krik, povie: „Dievča nezomrelo, iba spí.“ (v. 39) Potom vstúpi do izby, kde dievča ležalo, chytí ju za ruku a povie: „*Talita*

kum“, čiže: „Dievča, hovorím ti, vstaň!“ Dievča sa postaví a začne chodiť (porov. v. 41 – 42). Tento Ježišov skutok nám ukazuje, že On nielenže uzdravuje z choroby, ale prebúdzajú aj z mŕtvych. Pre Boha, ktorý je večný Život, je telesná smrť ako spánok. Skutočnou smrťou je smrť duše – a tej sa máme báť!

Na záver ešte jeden detail: Ježiš po vzkriesení dievčatá povie rodičom, aby jej dali jesť (porov. v. 43). Je to veľmi konkrétny znak Ježišovej blízkosti k našej ľudskosti. No môžeme ho chápať aj hlbšie a pýtať sa: Keď sú naši mladí v kríze a potrebujú duchovnú výživu, vieme im ju dať? A ako to môžeme dokázať, ak sa sami neživíme evanjeliom?

Drahí bratia a sestry, v živote sú chvíle sklamaní, znechutenia a aj stretnutia so smrťou. Učme sa od tej ženy, od toho otca: choďme za Ježišom – On nás môže uzdraviť,

môže nás znovuzrodiť. Ježiš je naša nádej!

Preklad Martin Jarábek

Prevzaté z: [https://
www.vaticannews.va/sk/...](https://www.vaticannews.va/sk/...)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/zakazdym-
ked-vykoname-skutok-viery-milost-nas-
zasiadne/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/zakazdym-
ked-vykoname-skutok-viery-milost-nas-
zasiadne/) (04.08.2025)